

בית עין אשמתן שבת

פנינים יקרים השווים לכל נפש טנטאנו מעמק מעינו טל הספר הקדוש "בת עין" להרה"ק רבי אברהם דב"ר דוד מאוריטש ז"ע ועכ"א פדשות משפטים

וכתב האור החיים במרצע בגימטריא תי"ו, והרמז שאם גייע בשמירת פיו ל"ופי יגיד תהלתך" ראשי תבות תי"ו, אז ועבדו לעולם עבודתו מתקיימת לעולם.

ישמר על קדשת ארץ ישראל כדי שלא תמסר לישמעאל

וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים. יושבי ארץ ישראל צריכים שלא להסיח דעתם מקדשתה, וכשישים כל אחד מיושבי ארץ ישראל אל לבו גדל קדשתה ולא יסיח דעתו מזהה כלל, אז בודאי פל עליו אימה ופחד מהבורא ברוך הוא.

אבל אם חס ושלום אינו משגיח על קדשתה, על זה נאמר כי ימכר איש זה הקב"ה (כמו שנאמר: "ה' איש מלחמה") את בתו - 'בתו' בגימטריא 'זאת' הרומז לארץ ישראל, לאמה זה ישמעאל בן האמה, כלומר שתמסר הארץ לבני ישמעאל, ואז ח"ו לא תצא - הארץ לא תוציא פרות, אפילו כצאת העבדים כמו שמוציאות ארצות אחרות שהן עבדים לארץ ישראל.

כשעושה שלא לשמה יזכור שזה לא התכלית

וכי ימכר איש את בתו לאמה. אמרו חז"ל "לעולם יעסק אדם בתורה אפלו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה", דהינו שבתחלת עבודתו עושה על מנת לקבל פרס בעולם הזה או בעולם הבא, אבל השלא לשמה צריך להיות באפן שידע כי אין זה שלמות העבודה, רק בבחינת הבא לטהר מסייעין אותו, וישתוקק ויתפלל לה' שיעזרו לו להגיע לשלמות העבודה בחינת לשמה.

וזהו וכי ימכר איש שעושה עבודתו כמכר על מנת לקבל תמורה, את בתו שזה בחינה קטנה הנקרא 'בת', אבל צריך לדעת שזה רק בבחינת לאמה, ראשי תבות הבא לטהר מסייעין אותו.

על ידי תקוין מעשיו בשלמות יגיע לרבקות במחשבה

ואלה המשפטים אשר תשים לפניך. בראשית עבודת האדם עליו קדם לתקן עצמו בבחינת מעשה, דהינו לקים המצוות המעשיות ולשבר תאוותיו הרעות שלא יבא לידי עברה, על ידי שיאמין בה' שישלם שכר טוב לעושי רצונו ויעניש לעוברי רצונו, ועל ידי זה מכניע את היצר הרע שבקרבו.

ועל ידי זה יוכל אחר כך להגיע לעקר העבודה שהיא מחשבות קדושות, דהינו להיות דבוק במחשבתו בהשם יתברך בגדל יראה והכנעה מחמת גדולתו יתברך. וזה שאמר הכתוב ואלה המשפטים בתחלה יתקן את בחינת המשפטים שהם המצוות המעשיות והתרחקות מעברה, ועל ידי זה תשים - תתקן ותגיע לשלמות גם בלפניהם המרמז על המחשבה שהיא לפני המעשה.

על ידי שמירת פיו עבודתו תשמר לעולם

ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם. כאשר אדם שומר פיו ולשונו מדברים בטלים ולשון הרע ולצנות, ומדבק עצמו במצוות ו'ואהבת לרעה כמוך' לאהב כל אחד מישראל בבחינת אחדות, אז הוא יכול לדבק עצמו בהקדוש ברוך הוא שהוא אחד. כמו שאומרים "אתה אחד ושמוך אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד", שכאשר מתנהג באחדות עם כלל ישראל, אז יכול לידבק בה' אחד. וכשמגיע לבחינה זו, יכול הוא לעבד את השי"ת כראוי, להללו ולספר תהלותיו.

וזה פרוש הפסוק "אדני" שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך, "אדני" אותיות א' דין, כשזוכה על ידי שמירת פיו ולשונו להדבק בא"י - הוא הקדוש ברוך הוא הנקרא אלופו של עולם, אז הוא ממתיק את הדין, ואז יכול לפתח שפתיו ופיו יגיד תהלות ה'.

על זה אמר הכתוב ורצע אדוניו את אזנו במרצע,